

Forfatter: Ørsted, Hans Christian

Titel: BREV TIL: Ørsted, Inger Birgitte FRA: Ørsted, Hans Christian (1819-08-28)

Citation: Ørsted, Hans Christian : "BREV TIL: Ørsted, Inger Birgitte FRA: Ørsted, Hans Christian (1819-08-28)", i *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*, Th. Linds, s. 334. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002053861-X00-shoot-L002053861X000076.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Hans Christian Ørsted

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Til Samme.

Rønne den 28de August 1819.

Endnu kan jeg ikke have den Glæde selv at gaae med det Skib, der skal afreise til Kjøbenhavn, men maa nøies med at give det et Brev med. Jeg længes nu usigeligt efter mit mig saa kjære Hjem; men endnu kan jeg ikke bestemt angive, hvor længe Forretningerne ville vare. Vi spare ingen Umage for at faae ethvert Arbeide til at gaae saa hurtigt som muligt; men endnu staaer Adskilligt tilbage, som koster Tid. Ved Kobberlaget ved Nexø have vi ladet begynde et Slags Bjergmandsarbeide, der giver gode Forhaabninger; men uagtet vi lode dette begynde faa Dage efter vor Ankomst, er det endnu kun rykket temmelig lidt frem, i det mindste for langsomt for vore Ønsker. Bort Alunsyderi nærmer sig nu mere sin Ende; men noget er endnu derved at gjøre. Til vore Besigtigelsesreiser behøve vi neppe mere end 3 Dage til. Det vilde være. 335for vidtløftigt, om jeg vilde berette Dig Alt, hvad vi have udført, og Alt, hvad vi endnu have tilbage; men det tør jeg vel sige, at vort Ophold baade for Kundskaben om Bornholm og for Benyttelsen af Øen vil være af betydelige Følger.

Skal jeg sige Dig min Mening om vort videre Ophold her, saa er den, at vi ikke blive færdige før om 8 eller 10 Dage, og at det da vil komme an paa Bind og Veir og Skibslejlighed, om vi strax kunne forlade Øen.

Hvor tit ønskede jeg ikke, at mine Følelser og Tanker kunde i Øieblikket blive Dig bevidste og Dine atter mig! For en halv Time siden stod jeg og saae nd i den klare Aftenhimmel og tænkte paa Dig og paa Karen og Christian og paa Marie, den ene efter den anden, og saa paa Eder Alle. Da faldt dette Ønske mig ind. Faa Øieblkke efter kom en Mand og tilbød mig Brevleilighed med et Skib, der gaaer om en Times Tid. Noget er bedre end Intet, tænkte jeg da, endskjøndt et Brev dog er saa godt som Intet imod alle de Tanker, som gjennemkrydse Sjærlen, naar man i en rundt om rolig Natur sværmer hen til dem, man elsker. Det er et Slags aandelig Omfavnelse, som vilde være fuldkommen, naar Tankerne kunde møde hinanden. Saaledes tænker jeg tit, men sjældent faaer jeg Dig det sagt; thi strax stiller sig imellem den rolige indvortes Betragtning og Meddelelsen de urolige Forretninger, hvori de ligesom drukne. Jeg samler mig, i de senere Aar, siden jeg har faaet saa mange Sysler, altfor sjældent saaledes i mig selv som nylig; men jeg har besluttet at gjøre Alt, hvad der staaer i min Magt, for at gjenvinde et mere indvortes og ikke i de udvortes Mangfoldigheder saa meget forviklet Liv.

See nu har jeg sagt Dig, hvad jeg tænkte, just som jeg skulde til at skrive. Det er uordentligt; men derfor har Du det ogsaa saaledes, som det virkeligen er faldet mig ind. Levs. 336nu vel, og lad mig endnu faae Brev fra Dig hertil, ifald Vinden hurtigt bringer Dig dette.

Din egen
H. C. Ørsted.